U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **I. V.**, zastoupeného Mgr. Jiřím Sitou, advokátem se sídlem v Praze 10, Starostrašnická 52, za účasti **Ministerstva vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 10. 2006, č. j. 32 Az 14/2006 - 23,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci stěžovatele, advokátu Mgr. Jiřímu Sitovi, se sídlem v Praze 10, Starostrašnická 52, **s e p ř i z n á v á** odměna v částce 2400 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 10. 2. 2006, č. j. OAM-54/VL-10-K01-2006. Tímto rozhodnutím správní orgán neudělil stěžovateli azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a zároveň vyslovil, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 téhož zákona.

V podané kasační stížnosti stěžovatel požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a dále uvedl, že vzhledem k časové tísni a nedostatečné orientaci v právním řádu České republiky kasační stížnost doplní na výzvu soudu o konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje její důvodnost, prostřednictvím advokáta, o jehož ustanovení žádá.

Krajský soud usnesením ze dne 21. 12. 2006, č. j. 32 Az 14/2006 – 38, ustanovil stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti advokáta a zároveň jej vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení jeho prostřednictvím doplnil kasační stížnost uvedením důvodů dle ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), pro které rozhodnutí napadá. Dále byl

stěžovatel poučen, že jestliže ve stanovené lhůtě nebude výzvě soudu vyhověno a uvedené nedostatky kasační stížnosti nebudou odstraněny, bude kasační stížnost předložena Nejvyššímu správní soudu a odmítnuta.

Z předloženého soudního spisu vyplynulo, že shora označené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno dne 29. 12. 2006 a jeho zástupci dne 2. 1. 2007. Podáním ze dne 2. 2. 2007 zástupce stěžovatele krajskému soudu sdělil, že nemůže vyhovět jeho výzvě o doplnění kasační stížnosti, neboť bez součinnosti stěžovatele, kterého se marně pokoušel kontaktovat, nelze bez znalosti věci kasační stížnost o zákonné důvody doplnit.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost stěžovatele obsahovala vady, které stěžovatel ani přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě neodstranil, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

O návrhu stěžovatele, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany je ve smyslu ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladným účinkem vybavena ex lege.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupce z řad advokátů. Ustanovenému zástupci stěžovatele Mgr. Jiřímu Sitovi byla přiznána odměna v celkové částce 2400 Kč, která sestává z odměny za jeden úkon právní služby po 2100 Kč dle ustanovení § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif), k níž náleží jedenkrát náhrada hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese v souladu s § 35 odst. 8 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu